

delvise Forøgelse og Forbedring og paa Fastsettelsen af Forholdet mellem det eksekutive Politi og den dømmende Magt. Indretningen maa saaledes i mange Henseender ansees som forældet, medens mangehaande i Tidernes Løb i alle Forhold indtraadte Forandringer maae gjøre Trangen til en Omordning bestandig mere følelig.

I Erkjendelse af, at Kjøbenhavns Politi trænger til en Omordning, indgav derfor den nuværende Chef for Politiet under 11te April 1857 et fuldstændigt Forslag til en saadan til Justitsministeriet. Ministeriet, som fandt, at det indgivne Forslag afgav et brugbart Grundlag for Sagens videre Behandling, overdrog derefter under 2den Juni samme Aar en Kommission med Politidirektøren som Formand at afgive Betænkning over samme. Denne Kommission, der under 19de November s. A. afgav sin Betænkning, tiltraadte i det Hele hvad der i Forslaget var ytret om den nuværende Politindretnings Mangler og om den paatrængende Nødvendighed af en Omordning, og idet den i det Hele sluttede sig til det i Forslaget frestilte System, samt tiltraadte de enkelte Forslag med forskjellige Modifikationer, fremsendte den et af samme udarbejdet Udkast til en Plan for Kjøbenhavns Polities Omordning. Da det imidlertid i bemeldte Udkast blandt Andet var foreslaaet, at Statskassen, istedetfor det til Udgiften ved Kjøbenhavns Politi samt til Stadens Kriminalretspleie og Arrestvæsen hidtil hvede Bidrag, herefter foruden de hidtil ubelukkende af Statskassen betalte Embedsgager skulde udrede et fast aarligt Tilskud af 60,700 Rb., indlede man om dette Punkt Brevvevling med Indenrigsministeriet, der i sit Svar blandt Andet yttrede, at der, om det end skulde findes forsvarligt at indrømme et noget større Tilskud, end der for Tiden hvedes, under ingen Omstændigheder vilde kunne blive Spørgsmaal om at paaføre Statskassen en saa betydelig forøget Udgift til Politivæsenet i Kjøbenhavn som den, der af Kommissionen var bragt i Forslag. Indenrigsministeriet fandt iøvrigt ikke tilstrækkelig Anledning til at udtale sig om Størrelsen af et saadant Tilskud, forinden Sagen havde været gjort til Gjenstand for Forhandling i Kommunalbestyrelsen, og udtalte derhos som

sin bestemte Formening, at det hele Mellemværende mellem Statskassen og Kommunens Kasse burde gjøres til Gjenstand for en omfattende ny Ordning.

Efterat have modtaget dette Svar, indlede Justitsministeriet derefter Forhandlinger med Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse, idet man gjorde samme bekendt med de af Indenrigsministeriet foreløbige udtalte Anskuelser. Kommunalbestyrelsen erklærede sig i alle væsentlige Punkter enig med Udkastet og fremsatte kun Forslag til enkelte Ændringer, som Justitsministeriet i det Hele troede at kunne gaae ind paa; men da Kommunalbestyrelsen ogsaa fastholdt det af Kommissionen fremsatte Forslag om et aarligt Tilskud af Statskassen paa 60,700 Rb., maatte Sagen paany gjøres til Gjenstand for Forhandling med Indenrigsministeriet, idet Justitsministeriet, næst varmt at udtale sig for Nødvendigheden af, at den paatænkte Reform blev iværksat saa snart som muligt, henstillede til nærmere Overveelse, om ikke det eventuelle Tilskud af Statskassen, under Forudsætning af, at Indenrigsministeriet fremdeles maatte fastholde sin Anskuelse om, at det af Kommissionen foreslaaede Beløb var for stort, maatte kunne fastsættes til 50,000 Rb. aarligt, og iøvrigt udtalte, at det med Indenrigsministeriet maatte være enig i, at det hele Mellemværende mellem Statskassen og Kommunens Kasse burde gjøres til Gjenstand for en omfattende ny Ordning. Indenrigsministeriet troede imidlertid ikke at kunne gaae videre end at indrømme, at der blev forelagt Rigsdagen Forslag til, at Statskassens Tilskud blev fastsat til 30,000 Rb. aarligt, og da det ved gjentagne Forhandlinger med Indenrigsministeriet og Kommunalbestyrelsen ikke lykkedes at bringe Sagen videre, idet Borgerrepræsentanterne fremdeles fastholdt Kommissionens Forslag, medens Magistraten subsidært troede at kunne gaae ind paa det af Justitsministeriet fremsatte Forslag, og Indenrigsministeriet paa den anden Side ikke troede at kunne gaae videre, end til hvad der engang af samme var indrømmet, hvorhos bemeldte Ministerium gjorde det til en Betingelse for et saadant Tilskud, at Kjøbenhavn med Hensyn til Delinkventomkostninger og Udgifterne i beneficerede Sager stillede lige med det øvrige